Special Issue

Chief Editor
Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor
Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board
Dr. MAM. Rameez
Dr. Jeyaraman
Dr. A. Ekambaram
Dr. G. Stephen
Dr. S. Chitra
Dr. S.Senthamizh Pavai
Dr. A. Shunmughom Pillai
Dr. P. Jeyakrishnan
Dr. Seetha Lakshmi
Dr. S. Easwaran
Dr. Kumara Selva
Dr. Ganesan Ambedkar
Dr. Krishanan
Dr. Kumar
Dr. S. Kalpana
Dr. T. Vishnukumaran
Dr M. N. Rajesh
Dr. Govindaraj
Dr. Uma Devi
Dr. Senthil Prakash
Dr. Pon. Kathiresan
Dr. S. Vignesh Ananth
Dr.M. Arunachalam
Dr. S. Bharathi Prakash

15-16 ஐப்பசி 2050
31st Oct- 01st Nov 2020

ISSN : 2321 - 984X

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் ஆய்விதழ்)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

சிறப்பிதழ் : இணையவழித் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்-2020
தமிழ்த்துறை
தொன்போஸ்கோ கல்லூரி,
ஏலகிரிமலை, தமிழ்நாடு, இந்தியா

காலந்தோறும் தமிழ் இலக்கியங்களின் வரலாறும் புதுமைச் சிந்தனைகளும்

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்கள்
Special Issue Editors

முனைவர் அ. குமார்
தமிழ்த்துறைத்தலைவர்
தொன்போஸ்கோ கல்லூரி, ஏலகிரிமலை

திருமதி. வே. செல்வி
தமிழ்த்துறைத்தலைவர்
இதயா மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
புதுப்பாளையம்

Published by
RAJA PUBLICATIONS
10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.
Mobile : +91-9600535241
website : rajapublications.com

11 பகுதி-1
Part -1

14. காலந்தோறும் தூது இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியும் புதுமையும் — 117
முனைவர் கோ. கவிதா

15. சடங்குகள் - நம்பிக்கைகள் — 124
முனைவர் ஜா.லாலி ஏதேஸ்

16. சூர்யகாந்தனின் செம்மண் இலக்கியப் படைப்புகளும் விளிம்புநிலை மனிதர்களும் — 131
முனைவர் நா. குமாரி & கு. நித்தியா

17. ஆசாரக்கோவை உணர்த்தும் மருத்துவச் சிந்தனையும் தற்கால நடைமுறையும் — 145
க.சசிகலா

18. சமூகத்தில் பெண்ணியத்தைப் பற்றிய புதுமைச் சிந்தனைகள் — 153
ஜெ.கீதா

19. நற்றிணையில் வினை எச்சப்பொருள் — 162
இர.கீதா

20. குறுந்தொகையும் உவமைகள் குறித்த புதுமைச்சிந்தனைகளும் — 168
இரா.கோமதி

21. நவீன நாடகத்தின் வளர்ச்சி — 178
முனைவர் க. கோவிந்தராஜி

22. தொல்காப்பிய உரை மரபில் பூங்கா செய்த புதுமை — 185
முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ் மேரி. அ

23. அறஇலக்கியத்தில் மருந்தியல் சிந்தனைகள் — 193
முனைவர் இரா.கீதாரு & மா.ஜனகர்

24. பாடல் அமைப்புமுறையில் தொகையும் - பாட்டும் — 200
ஜா.ஜாஸ்மின் ஜெபா & முனைவர் ஜா.லாலி ஏதேஸ்

25. ஈழத்து மக்களின் புலம்பெயர் வாழ்க்கை — 207
ப. ஜீன்றோஸ்

26. சமூக கட்டமைப்பில் அம்பை — 211
தே.ஜீவிதா

27. திருவாசகத்தில் மும்மலங்கள் — 218
மா.ஜெயக்குமார்

28. தமிழ் நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் — 225
க.ஜெயலட்சுமி

29. இரட்டைக் காப்பியங்கள் காட்டும் [illegible]அரசியல் — 233
T.N. ஜெயந்தி & முனைவர் [illegible]ா. சாந்தி

30. மூன்றாம் பாலினஇலக்கிய வரலாறும் புதுமைச் சிந்தனைகளும் — 242
முனைவர் ஜே.ஜி.ஜோனி ஜெபமலர்

31. தமிழ் மலையாள வடமொழிகளில் பிரமாண்ட புராணம் ஓர் ஆய்வு — 253
முனைவர் காமராஜ் .ச

32. ஒப்பாரிப் பாடல்களில் பெண் உளவியல் சிக்கல்கள் — 262
பெ.கண்ணதாசன்

33. சங்கத் தமிழர்களின் அறம் குறித்த வலியுறுத்தல்கள் — 271
முனைவர் சா.கருணாகரன்

34. பாரதியாரின் படைப்புகளில் புதுமைச் சிந்தனைகள் — 280
திருமதி. ச.கவிதா

35. திருநங்கை என்றொரு பாலினம் — 285
செ. கிளாறா டெல்பின் ஐடா & முனைவர் நா. ரா. ஷிபஜா

36. பாரதி கண்ட அக்கினிக் குஞ்சு — 294
நா.கிருஷ்ணராஜ்

37. விவேக சிந்தாமணியில் புதுமைச்சிந்தனைகள் — 301
முனைவர் ப.கோடித்துரை

38. கூத்து எழுத்துப் பிரதிகளின் வளர்ச்சிப்போக்கும் அவற்றின் பாதுகாப்பும் — 309
கிஸ்ணவேணி விவானந்தராசா

39. சங்க இலக்கியத்தில் மகட்போக்கியத் தாய்க்கூற்றுப் பாடல்கள்: கட்டமைப்பும் ஆய்வுத் தேவையும் — 320
முனைவர் பி. பாலசுப்பிரமணியன்

40. நாலடியாரில் அறம் பற்றிய சிந்தனைகள் — 329
த.லதா

41. முல்லைப்பாட்டில் பழந்தமிழர் வாழ்வியல் கூறுகள் — 337
க.லதா & முனைவர் கோ. சாந்தி

42. சங்க இலக்கியத்தில் பெண்கள் — 345
ஏ.மா.கவிதா

43. PATRIARCHY AND WOMEN'S SUBORDINATION IN THE HISTORY OF CLASSICAL TAMIL AND SANSKRIT LITERATURE: A SELECT STUDY — 352
Manish Kumar

44. குமரி மாவட்ட கடற்கரையின் இயற்கை அரண்களான மணற்குன்றுகள் சிதைவினால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் — 360
ரா. மேரி ஜான்சி & முனைவர் ஏ. ராணி

சடங்குகள் - நம்பிக்கைகள்

முனைவர்.ஜா.லாலி ஏ[illegible]
உதவிப்பேராசிரி[illegible]
தமிழ்த்து[illegible]
முஸ்லிம் கலைக்கல்[illegible]
திருவிதாங்கோ[illegible]

முன்னுரை:

வாழ்வியலின் பண்பாட்டுக் கூறுகளுள் ஒன்று சட[illegible] மனிதன் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஏதாவது ஒரு சடங்[illegible] செய்து மன அமைதி பெறுகிறான். மனிதன் விடா[illegible] இச்சடங்குகளைச் செய்வதால் அவனை ஒரு 'சடங்குப் பிரா[illegible]' என அழைப்பதுண்டு. கடவுளிடம் உள்ள அச்சமும்,முன்[illegible] வழக்கத்தை மீறாமலும் நடந்து கொண்டால் தா[illegible] வாழ்க்கைவசதியானதாக, கவலையற்றதாகஅமையும் [illegible] நம்பிக்கையும்சேர்ந்து சடங்குகளை விடாமல்செய்ய மக்க[illegible] தூண்டுகின்றன. எனவே தனி வாழ்விலும், பொதுவாழ்வி[illegible] பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் சடங்குகளால் அமைகின்றன. சடங்கு[illegible] சாதி, சமயம், இனத்திற்குத் தகுந்தபடி வேறுபடுகின்றன.

சடங்குகளின் தொடக்கம்:

இயற்கையின் ஓரங்காமாகத் திகழ்ந்த மனித இன[illegible] ஆரம்பத்தில் இயற்கையோடு இடையீடற்றப் போராட்டத்தை நிகழ்[illegible] கொண்டே இருந்தது. இயற்கையிலிருந்து கிடைத்த பொருட்[illegible] தன்னுடைய அன்றாடத் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தி வந்த ம[illegible] இனத்துக்கு இயற்கையைத் தன்னுடையக் கட்டுப்பாட்டு[illegible] கொண்டுவருவது பெரும் சவாலாக இருந்தது. இயற்கை[illegible] எவ்வாறு அணுகுவது, எவ்வாறு இயற்கையைப் புரிந்துகொ[illegible] எப்படி அதனைக் கற்றுக்கொள்வது என்பதில் மனித இனம் [illegible]

"....... அதீத சக்திகளைக் தமக்குதவும் பொருட்டு [illegible]திரத்தைப் பயன்படுத்தல், வழிபாடு செய்தல், வேண்டிக் [illegible]ளுதல் முதலியவற்றை நிகழ்த்தினான். புறப்பொருளைத் தன் [illegible]ப்படுத்துவதற்காக மந்திரமும் சமயமும் பயன்படுத்தப்பட்டன. [illegible]னின் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கும் பதற்றத்தைத் தவிர்க்கவும் இவை [illegible]ன்பட்டன. இவ்விரண்டும் - சமயமும், மந்திரமும் [illegible]ருங்கியவையாகத் தோன்றுகின்றன......." [1] என்று டி.என். மஜீம்தார் [illegible]ப்பிடுவதாக கே.பழனிவேலு தன்னுடைய நூல் ஒன்றில் கூறுகிறார்

இயற்கை சக்திகளுக்கு, இயற்கையை மீறிய சக்திகளுககு [illegible] சடங்குகளையும், பரிகாரங்களையும் செய்வதன் வழியாக [illegible]வற்றைத் தனக்கு உதவிட வைக்க முடியும் என்று பழஞ்சமூகம் [illegible]ம்பியது. அகநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் இவ்வாறு [illegible]ழ்த்தப்பட்டச் சடங்கினைக் குறித்து விரிவாகப் பேசுகிறது. காதல் [illegible]ப்பட்டதன் காரணமாக தலைவியின் உடல் நிறமாற்றத்திற்கு [illegible]ளாகிறது. தலைவியின் உடல் நிறம் மாறியிருப்பதைக் கண்ணுற்ற [illegible] தெய்வத்துக்குச் சடங்குப் பரிகாரம் செய்கிறாள்.

"கள்ளும் கண்ணியும் கையுறையாக
நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால் செவிக் கிடா அய்
நிலைத்துறைக் கடவுட்கு உளப்பட்ட ஓச்ச"[2]

என்று அப்பாடல் அமைகிறது. கடவுளுக்கு சடங்கில் [illegible]டைக்கப்பட்டதாக கள், மாலை இவற்றுடன் விலங்குப்பலி [illegible]ழ்த்தப்பட்டதையும் இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

இத்தகைய சடங்குகளுக்குள் நிகழ்ந்த மற்றொரு கூறு பாவனைச் செயல்பாடு (IMI TAT10N). இந்தப் பாவனைச் செயல்பாட்டில் தனி மனிதனும் ஈடுபட்டான், குழுவும் ஈடுபட்டது. இயல்பாக இயற்கையின் போக்கில் நிகழந்தேறக் கூடியவற்றை அதீதத் தன்மையுடையதாக நினைத்து சிலவிதமான கட்டளைகள் வழியாக அவற்றைத் தனக்குக் கட்டுப்படுத்திட நினைக்கும் [illegible]கியலே பாவனைச் செயல்பாடாகும். இத்தகைய பாவனைச் செயல்பாடுகளின் வழியாக அவற்றை நிஜவாழ்வில் உண்மைப்படுத்த முடியும் என்று மனித மனம் நம்பியது. பாவனைச்செயல்பாடு பற்றி விவரிக்கும் நாட்டார் வழ[illegible]ற்றியல் அறிஞர். இ. முத்தையா,

கையாண்டனர். இவ்வழிமுறையைப் போலச்செய்தல் (IMITAITON) அல்லது 'பாவனை மெய்ப்பாடு'[3] என அழைக்கலாம்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சடங்கு நிறைவேற்றம், சடங்கில் இடம் பெறும் பலிபொருள்கள், இவற்றிற்கும் தெய்வ இணைப்புக்கும் இடையில் 'மந்திரம்' என்பது செயல்படுகிறது. இம்மந்திரங்கள் இயற்கையின் சில கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கும் சடங்கியலுடன் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என்று தெரிகிறது.

மந்திரம் என்னும், "இவ்வொலிக்குறிப்பு சொற்களிலேயே இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் இருப்பதாக நம்பப்பட்டது. சடங்குடன் இணைந்திருந்த இவ்வொலிக் குறிப்புகள் சடங்கில் இருந்து பிரிந்த நிலையிலும் முக்கியத்துவமுடையனவாக, சக்தியைப் பொதிந்து வைத்துள்ளவையாக நம்பப்பட்டன. இம்மந்திரங்கள் திரும்பத்திரும்ப ஒலிக்கப்பட வேண்டியவை என்பதனால் ஓர் இசைத் தன்மையுடனவே உண்டாக்கப் பெற்றுள்ளன"[4] என்று மந்திரத்தின் நிலையினைக் குறிப்பிடுகிறார். கே.பழனிவேலு. மந்திரத்தின் மொழி வெளிப்படைத் தன்மை அற்றதாய் பூடகமான மொழியினைக் கொண்டு அமைந்திருக்கும். பெரும்நிலையில் குறியீட்டுச் சொற்களே மந்திரத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் இந்த மந்திரச் சொற்களை வாழ்த்துதலுடனும், கட்டளையிடுதலுடனும் தொடர்புடையவை என்று வகைப்படுத்த முடியும்.

"மந்திர மொழிகள் முற்றும் விளங்கும் சொற்றொடர்களால் அமையா, பல சொற்களின் முன்னெழுத்துக் சுட்டாகவோ, மந்திர ஆற்றல் வாய்ந்த இன்னின்னவை எனத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட எழுத்துக்களின் கூட்டொலியாகவோ இருக்கும்"[5] என்று மந்திரத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியின் தன்மையை இரா. மதிவாணன், குறிப்பிடுவதாக கே. பழனிவேலு கூறுகிறார்.

மந்திரத்தின் தன்மையின் அதன் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துக்கூறும் தொல்காப்பியம்,

"நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளக்கும்
மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப"[6]

என்று குறிப்பிடுகிறது.

...அமைப்பு ஒன்று வலுவாக நிலைப்பட்டு சமயங்களும் ...லவாக்கான ஒன்றாக மாறிய நிலையில் சடங்குகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட மந்திரங்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன

சடங்கு –விளக்கம்

சடங்கென்பது நடைமுறையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விரிவான நடத்தைகளின் வடிவமாகும். இது தனிமனிதனின் சுயமான ஆக்கமாகவோ, பாண்பாட்டினுடைய தனிச்சிறப்புக் கூறாகவோ அமையும், பண்பாட்டின் ஏனைய அம்சங்கள் இன்றிச் சடங்குகளிலே வெவ்வேறு நாகரிகங்களின் நம்பிக்கைகளும் இலட்சியங்களும் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

சடங்கு என்பது வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாக கொண்டது. சடங்கு என்பதற்குக் 'கிரியை' 'மதத்தொடர்பானச் செய்கை' என்று பொருள் கூறும் செந்தமிழகராதி. சடங்குகளை வழிபாட்டுச் செயல்முறை என்றும் வரையறை செய்யலாம். 'வரையறுக்கபட்ட விரிவான செயல்பாடுகள் தனிமனிதனின் கண்டுப்பிடிப்பாக முதலில் தோன்றி பின்னர் சமுதாயத்தில் சடங்காக மாறுகின்றது'.என எட்வினும், சொல்லிங்மனும் கூறுவர். இவை சாத்திர விதி பற்றியும் வழக்கம் பற்றியும் அமையும். இவற்றை 'மரபு வழி நிகழ்வுகள்' எனவும் குறிப்பிடலாம்.'ஒரு குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்திற்குள்நடைபெறும் உள் இணைப்புள்ள மரபுவழி நிகழ்வுகளே சடங்குகளாகும். என்று பில்ஸ் இரால்ப் குறிப்பிடுகின்றார். இச்சடங்குகள் மக்களால் தொடர்ந்து காலங்காலமாக பல்வேறு வளர்ச்சிப் படிநிலைகளை அடைந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சடங்குகளின் நோக்கம்

மக்களால் இச்சடங்குகள் பல நோக்கங்களுடன் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சடங்குகளில்,

1. நல்வாழ்க்கை நல்கும் என்னும் நம்பிக்கை,
2. நற்பெயர் காக்கும் என்னும் நம்பிக்கை,
3. வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் தரும் என்னும் நம்பிக்கை

என்பன இருக்கின்றன. சடங்குகள் மனித வாழ்வுக்குச் சலிப்புற்ற நிலையில் ஒரு வேகத்தையும், அர்த்தம் இழந்த நிலையில் ஓர் ... என்றும் கருதுவர்.

ல் நடந்து கொண்டால்தான் வாழ்க்கை வசதியானதா லயில்லாமல் அமையும் என்ற நம்பிக்கையும் சேர்ந்து தகளைச் செய்ய மக்களைத் துண்டுகின்றன' என்று பிடுகிறார். வார்த்தைகளால் வடிவம் கொடுக்க முடியாத மைகள் சடங்குகளில் உணர்வு பூர்வமாக ப்படுத்தப்படுகின்றன. மக்கள் இச்சடங்குகளைப் பின்பற்றி ழியாய்க்காத்தும் வருகின்றனர். சடங்குகள் காக்கப்படுவதன் ம் யாதெனில் அவைகள் அதிர்ஷ்டத்தைக் காக்கின்றன.என கோவால் கூறுகின்றார். மனிதனுக்கு வாழ்வில் நம்பிக்கையும் தையும் நல்கும் ஒன்றாகச் சடங்குகள் விளங்குகின்றன.

க்கை வட்டச் சடங்குகள்

மனிதன் கருவுயிர்ப்பது முதல் இறப்பு வரையில் பல களைக் கடக்கின்றான். ஒவ்வொரு கட்டத்தில் புகும்போதும் நிகழ்ச்சியின் சிறப்பையும் பண்பையும் நினைவூட்டுவதற்காக றப்புச் செயல்கள் செய்யுமாறு ஒவ்வொரு இனத்தாரும் விதிகள் த்தியுள்ளனர். இச்சிறப்பு செயல்களைப் "பிரவேசக் கள்"[7] என்பர். இந்தச் சடங்குகள் குறிப்பிட்ட,'உரிமையினை த்துதல், புனிதப்படுத்துதல்,வளமைப் படுத்துதல், மற்றும் வேறு காரணங்களுக்காகவும் செய்யப்படுவதாகவும்..'வான்ஜெனப் ன்றார். ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் வாழ்க்கையிலும் பிறப்பு, மைதல், திருமணம், இறப்பு போன்ற மாற்றங்கள் தொடர்ச்சியாக பெற்று வருவதால் சடங்குகள் மனிதநியதியாக ஆக்கம் பெற்று மடைந்து வருகின்றன.

மனித வாழ்வின் இயக்கத்தில் ஒருவகையான சுழற்சி முறை ல்படுகிறது. பிறப்பு, இறப்பு, பிறப்பு என்று இந்த சுழற்சி முறை கிறது. பிறப்புக்குப் பிறகு வாழ்வில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ன்றன. குழந்தை, சிறுவர், பருவமடைதல், தாய்மை, தந்தைமை, மை என இவ்வகை மாற்றங்களை வரிசைப்படுத்தலாம். ாற்றங்கள் மனித உடல், மனித உயிர் என்னும் நிலையுடன் த் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும் அவை பண்பாட்டுடனும் யாகத் தொடர்புடையதாக இருக்கின்றன.

மனித வாழ்வில் நிகழ்ந்தேறும் இம்மாற்றங்கள்

பிறந்தநாள் விழாக்கள், பருவமடைதல், திருமணம், வளைகாப்பு (சூல்), குழந்தை பிறப்பு, இறப்பு, கருமாதி, தெவசம், நினைவுநாள் கடைப்பிடித்தல் என அமைகின்றன"[7] என்கிறார்.

சடங்குகளில் மாற்றம்

வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் கலாச்சாரம், நாகரிகம், இனம் பொருளாதாரம், கல்வி தத்துவம், பழக்கவழக்கம், சமயம் காரணமாக மாற்றம் அடைகின்றன. இதனை செந்தமிழகராதி. 'மரபு வழிப்பட்ட செயல்களான சடங்குகள் நிலைத்து நிற்பதுபோல் தோன்றுகின்றன என்னும் அவை வளர்ச்சியடைகின்றன, மாறுதலடைகின்றன, அழிகின்றன'எனக் கூறும். ஒரே சடங்கு வெவ்வேறு கலாச்சாரங்களில் வெவ்வேறு அர்த்தங்களில் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன. மரபு வழிச்சடங்குகள் காலம் செல்லச் செல்ல பிற இனத்தாக்குதலாலும் காலச் சூழல்களின் வளர்ச்சியாலும் நாகரி மேம்பாட்டாலும் பொருளாதாரம் உயர்வாலும் கல்வியாறிவாலும் பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்' நடைபெறுகின்றன.

சடங்குகள் ஒற்றைப்பண்பு கொண்டவையல்ல. அவை பன்முகப்பட்டவை. ஒரு சடங்கு நடைபெறும் இடம், சூழல், தேவை, நோக்கம், காலம் இவையெல்லாம் சடங்கின் பன்முகத்தன்மையை உருவாக்குவதில் பெரும் துணைபுரிகின்றன.

பழக்க, வழக்கம் சடங்குளாய் மாறுதல்:

நடைமுறையில் மக்கள் பின்பற்றும் சில பழக்க வழக்கங்கள் நாளடைவில் சடங்குகளாக மாறுகின்றன. 'பழக்கம் என்பது பயிற்சியின் முதிர்ச்சி. உயர்ந்தோர் பழக்கங்கள் காலப்போக்கில் வழக்கங்கள் என்று பெயர் பெறுகின்றன'என ஆறு. இராமநாதன் குறிப்பிடுவார்.

ஒரு செயல் நன்மை விளைவிக்கின்றது. என்று மக்கள் உணரும் நிலையில் அது பழக்கமாக மாறுகின்றது. காலப்போக்கில் அறிவியல், கல்வி, சமயம் ஆகியன காரணமாக சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் போது அது சடங்காக மட்டும் நிற்கின்றது. மரபு வழிப்பட்ட செயலாகவும் கருதுவர். இதனை க. காந்தி,'சடங்குகள் மரபு வழிப்பட்ட செயல்முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையக் காண்கிறோம்'என்பார். ... செயல் முறைகளே

இறுதியில் சடங்குகளாக சமுதாயத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றன.

சடங்குகளும் தொன்மங்களும்:

சடங்குகள், எண்ணம், கருத்தாக்கம், சிந்தனை என்னும் நிலையில் நின்றுவிடாமல் செயல்பாட்டுத்தன்மையுடனும்” நிகழ்த்துத்தன்மையுடனும் தொடர்புடையவனாக இருக்கின்றன. சடங்குகளுக்கும் தொன்மங்களுக்கும் நெருங்கியத் தொடர்பு இருப்பதாக மானிடவியலாளர்கள் கூறுகிறார்கள். தொன்மங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சடங்குள் அமைகின்றனவா? அல்லது சடங்குகளைச் சார்ந்து தொன்மம் அமைகிறதா? என்பதில் மானிடவியலாளர்களிடையே மாறுபட்டக் கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. என்னிலும் சிலர் இரண்டினையும் சமமான முக்கியத்துவத்துடன் அணுகுகின்றனர்.” தொன்மமும் சடங்கும் ஒன்றையொன்று சார்ந்து காணப்படுகின்றன என்கிறார் கீர்ட்ஸ். இதற்குக் காரணம் அன்றாட வாழ்வில் பின்பற்றப்படும் நடைமுறைகளுக்கு விளக்கம் கூறவேண்டிய கட்டாயம் இருப்பதால்தான் என்கிறார் (கிரீட்ஸ் 1969: 5:21)”[8] என்று கூறுகிறார் பக்தவச்சலபாரதி

முடிவுரை:

மனித வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகச் சடங்குகள் அமைந்துள்ளன.பிறப்பு தொடங்கி இறப்பு வரையிலும் இறப்புக்குப் பிறகும் தொடரும் தன்மையுடையதாகச் சடங்குகள் இருக்கின்றன என்பதை கட்டுரை வாயிலாக அறியலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பழனிவேலு. கே. சங்க இலக்கியம்ளூ பாட்டுமரபும் எழுத்துமரபும் ப.11, நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம், சென்னை, 2010
2. அகநானூறு. 156; 13-15
3. முத்தையா இ.நாட்டுப்புற மருத்துவ மந்திரச் சடங்குகள்,ப.85 வெண்ணிலா பதிப்பகம், மதுரை, 1986
4. பழனிவேலு கே. முந்துநூல் ப.11
5. மேலது.ப.45
6. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம். 480
7. பக்தவச்சல பாரதி, தமிழர் மானிடவியல், ப.183, அடையாளம் பதிப்பகம், புத்தாநத்தம், திருச்சி, 2015
8. மேலது.ப.185

♦♦♦